

bezwaar had, tegen wat Zanchius aan 't slot van zijn Confessie gezegd had over het bisschoppelijke regiment, de successie der bisschoppen en hun macht. Al drukte hij zich wel voorzichtig uit, evenals Calvijn in zijn Institutie, hij wees er toch op, dat het bischopsambt geen grond had in de Schrift, dat er gevaren aan verbonden waren en men 't best deed zich aan de ambten in de Schrift te houden. ²⁷⁾ In Engeland, zoo oordeelde men te Genève, zou men daaraan aanstoot nemen.

Zoo kwam van dit plan om een gemeenschappelijke Confessie op te stellen niets te recht en bleef nu, zooals van zelf spreekt, ook de tweede samenkomst te Frankfort, die nog veel meer dan de vorige het karakter van een oecumenisch Concilie der Gereformeerde Kerken zou gedragen hebben, achterwege. ²⁸⁾

Toch is het Frankforter Convent daarom niet zonder vrucht gebleven. Te Genève was, in overleg met de Fransche broeders, een ander plan opgekomen, om de eenheid der Gereformeerde Kerken wat de leer betreft, in het licht te stellen. In plaats van een nieuwe Confessie, die voor alle Gereformeerde Kerken gelden zou, zou men een Harmonia Confessionum saam stellen, waarin de verschillende Confessies, zonder daarin ook maar één enkel woord te veranderen, opgenomen zouden worden, gerangschikt naar de loci der Dogmatiek, waardoor de onderlinge overeenstemming nog treffender in het licht zou treden, terwijl een korte verklaring aan het slot zou gegeven worden van enkele uitdrukkingen om den schijn van onderling verschil uit den weg te nemen. ²⁹⁾ Dit plan vond hartelijke instemming niet alleen bij den Paltsgraaf en de theologen te Neustad maar ook bij de Zurichers. ³⁰⁾ De taak om deze Harmonia Confessionum op te stellen en uit te geven werd door de Geneefsche predikanten opgedragen aan den Franschen predikant Jean François Salvard, die in Genève vertoefde, terwijl als hulp hem werden toegevoegd Beza, Chandieu en Danaeus. ³¹⁾

Zoo verscheen in 1581 de eerste uitgave bij den drukker Petrus Santadreanus onder den titel *Harmonia Confessionum Fidei Orthodoxarum et Reformatarum Ecclesiarum, quae in praecipuis quibusque Europae Regnis, Nationibus et Provinciis, sacram Evangelii doctrinam purè profitentur* ³²⁾. De Helvetica posterior kreeg, naar den wensch der Zurichers, de eerste plaats; daarna volgden de Helvetica prior of de Bazelsche Confessie, de